

A HÉT NÉZŐJE

AZ ÍRÓ ÖNMAGÁRÓL SZÓLT

KRÚDY ZSUZSA

„Elmúltak az őszi versenyek és Ben, az elcsapott zseké... kötőféket dugott a zsebébe, amelyre majd felhurkolja magát...” Így kezdődik Krúdy Gyula kisregénye, melyre csak Bécsben talált kiadót. Itthon igyekeztek szilenciumra ítélni, háttérbe szorítani a Tanácsköztársaság iránti rokonszenve miatt. 1922-t írtunk.

Frigyes és Ben sorsában költői áttétellel magáról vall: kalandjairól, mellőzöttségéről, elszigetelődöttségéről, gondjairól. „Ben... körülbelül második esztendeje tengett-lengett foglalkozás nélkül Budapesten.” Talán már közelgő betegségei és a gazdasági válság rémei is kísértették.

Elég reménytelen volt körülötte a világ, de ő, hősével ellentétben, mégsem gondolt öngyilkosságra. Sőt, mint eddig is, mindig, lanckadatlanul, fáradhatatlanul, szenvedélyesen dolgozott. Legnagyobb szenvedélye a munka volt, minden más csak ez után jöhetett. Életének utolsó szakaszában írta többek között: az *Aszszonyságok díja*, *Mit látott Vak Béla...*, *Az útitárs*, *N. N.*, *Hét bagoly*, a *Nagy kópé*, a *Kék szalag hőse*, *Boldogult úrfikoromban* és a *Három király* című regényeit.

Szokatlanul bőséges életműve Jókaiéval vetekszik, csak hogy Krúdy, sajnos, 25 évvel élt kevesebbet a nagy mesemondónál.

Mindig nagy öröm, ha a rádió és televízió merít ebből a gazdag hagyatékból. Bár tennék ezt gyakrabban. A rádió nemrégén sugározta Török Tamás kitűnő adaptációjában és rendezésében az *Őszi versenyeket*. Sajnos teljesen alkalmatlan, eldugott, alig hallgatott műsoridőben. Pedig ez fő műsoridőt érdemelt volna.

A hősnő, Rizili azonos Császár Fruzsínával és Késő

Fánival. Ő a *Rezeda Kázmér szép élete* műzsája is. Élő személy, mint a többi Krúdy-hős. Én is találkoztam vele a Margitszigeten, ahol férjével nyaralt. Kedves, élénk, színes, mulatságos nő volt, de akkor már „ezeregyéjszakai” varázsát csak az irodalom őrizte.

Krúdy a zsekék, lovak, istállók, versenyek világát jól ismerte, itt gyakran és szívesen megfordult, írásainak tanúsága szerint.

Kiemelt adásidőben, szereplőkkel, operatőrrel, zeneszerzővel és rendezővel élvezhettük a kisregény tv-változatát. Mindenki a helyén volt! Mindenki, akinek csak köze volt a filmhez. A színészek egy része már játszott Krúdyt. A szép Szegedi Erikával a *Szindbád*-ban, Máthé Erzsivel és Somogyvári Rudolfal a *Hét bagoly* rádióváltozatában találkozhattunk, Fülöp Zsigmonddal, Körömdi Jánossal pedig *Az újságíró és a halál* tv-feldolgozásában. A zene remekül illett a hangulathoz, a képek költőiek, megkapóak voltak. Ha kritikát várnak tőlem, csak egy megjegyzésem van: a filmet, de főleg az elejét és végét jobban meg kellett volna vágni.

Zsurzs Éva rendezése méltó a műhöz!